

nævnte Forstærkning af de nuværende Søforter/Seg maa indrømme, at Anskaffelsen af flere flydende Forter er i Betænkningen i det andet Thing og Udtalelser, der ere fremkomne der, stillet i Udsigt, men jeg har ikke set Noget i Betænkningen om Forstærkning af Søforterne; det er muligt, at det findes der, naar det ærede Medlem siger det, men jeg har ikke kunnet finde Sligt. Men i Betænkningen fra det andet Thing fra forrige Session med Hensyn til Befæstningsanlægene ved Kjøbenhavn mod Søfiden — og man er berettiget til at holde sig til Udtalelserne i denne Betænkning, da det udtales i indeværende Mars Betænkning, at man slutter sig aldeles til den tidligere afgivne Betænkning — yttres der, efter at man meget stærkt har udtalt sig imod at gjøre Kjøbenhavn til en Centralfæstning, at man endvidere maa ønske at holde aabent for nærmere Overveielse, om Kjøbenhavn ikke bør gjøres til en fra alle Sider aaben By med de dertil hørende Konsekventer. Naar man har en saadan Grundanskuelse, tror jeg ikke, at der kan lægges stor Vægt paa Bevillinger til flydende Forter, som ganske vist kunne anvendes ved Kjøbenhavn, men som det gjentagende yttres i Motiveringen finde Begrundelse netop deri, at de ogsaa kunne anvendes paa andre Steder. Jeg kan saaledes ikke i Forslaget se Noget, der alvorlig tyder paa Befæstning af Kjøbenhavn mod Søfiden. Det ærede Medlem sluttede sit Foredrag med at sige, at den Befæstning, der er foreslaaet af Regjeringen, vilde i saa Henseende næppe være tilstrækkelig, og paaberaabte sig Sagkyndiges Udtalelser. Det er ganske vist, at ved Opførelsen af endnu flere Søforter vil man kunne opnaa en fuldstændigere Betryggelse end den, der er bragt i Forslag af Regjeringen, og som staar i passende Forhold til vore finansielle Kræfter, men som ogsaa fra Forsvarets Standpunkt betragtet maa anses for fyldestgjørende.

Krieger: Ja, efter at den ærede Ordfører har bemærket, at min Hensigt vil blive tagen under Overveielse i Udvalget, skal jeg indskrænke mig til overfor den ærede Minister at fremhæve, at hvad jeg fortrinsvis gjorde opmærksom paa, er, at i Lovforslaget, som det her er affattet, savnes aldeles en Tilkendegivelse af, hvilken Beløb der skal falde paa Finantsaaret 1876—77. Ved Siden deraf gjorde jeg ganske vist den Bemærkning, at det er naturligt og stemmende med de almindelige Regler, at det Beløb bliver særlig angivet, som falder paa Krigsministeriet, og det Beløb særlig, som bevilges til Marineministeriets Udgifter, hvilket utvivlsomt vil ske i ethvert følgende Aar, naar Beløbene optages i Finantsloven, det ene i den Paragraf, der vedkommer Krigsministeriet, og det andet i den, der vedkommer Marineministeriet. Skulde der være Spørgsmaal om at stille dette Beløb i et fra den almindelige Regel undtaget, friere Forhold, saaledes, at der af

det, der var bestemt til Krigsministeriet, kunde overføres en Del til Marineministeriet og omvendt, maatte det formentlig udtrykkelig udtales i Loven. Jeg bemærker imidlertid, at saaledes har Forholdet ikke været opfattet ved det Forslag, der er stillet til Finantslovens § 28 i Aar, thi der er af Finantsministeren vistnok efter Konference med Krigs- og Marineministeriet i Indregistreringsparagrafen, som jeg kortelig vil kalde den, opført under Nr. 9 „Krigsministeriet vedkommende: Nyt Nummer: Til Befæstninger m. v. 2,785,100 Kr.“ og „Marineministeriet vedkommende: Nyt Nummer: Til Udvikling af Flaadens Materiel og til Foranstaltninger for Flaaden ved Agersøfund 342,000 Kr.“ Men det vil erindres, at den Maade, hvorpaa denne Paragraf affattes, altid knytter sig til de oprindelige Lovforslag, og nu er der netop efter Udvalgets Hvertals Forslag Spørgsmaal om en Forandring med Hensyn til Marineministeriet, og i alt Fald — jeg gjentager det — skal jo det, der siges i § 28, ikke være Hjemlen for de der nævnte Summers Anvendelse; denne Hjemmel maa søges andet Steds, enten i de foregaaende Paragrafer paa Finantsloven eller i særskilte Love, hvis Indhold kun kortelig overføres og angives i Finantslovens Slutningsparagraf. Jeg tror altsaa, at der savnes en lovbunden Tilkendegivelse af, hvilken Sum der skal anvendes til Krigsministeriet og hvilken til Marineministeriet i det første Aar af den syvårige Periode.

Carstensen: Den ærede Minister udtalte, at det var inkonsekvent af dem, der ønskede, at Flaadens og Agersøfundstationens Udvikling skulde gaa Haand i Haand, at de ikke forlangte Beløbet til Agersøfund fuldt ud. Ganske vist er der ikke heri en fuldt gennemført Konsekvens, men man maa tage Hensyn til Forholdene. Man maa sige til sig selv: Hvad kan der naas? Kan det opnaas at faae en Forbring opfyldt, der gaar yderligere end den, Regjeringen har stillet? Herpaa maa Svaret blive Nei. Det næste Spørgsmaal, man da maa stille til sig selv, er dette: Er den Udvikling, Regjeringen foreslaar, tilstrækkelig? Og naar man saa dertil svarer: Ja, den er, men det er en Minimums-udvikling, saa er man konsekvent, naar man fastholder denne Minimums-udvikling og gjør hvad man kan for ikke at komme under den. Det er saa lidt, som der vel kan gjøres for Agersøfundanlægget at give det 2 Batterier. Gaar man videre og vil have Dæmningen og Torpedoerne bortkastede, kommer man under, hvad jeg betragter som Minimum, og med denne Betragtning er det konsekvent at fastholde Regjeringens oprindelige Forslag. — Jeg skal endnu sige et Par Ord med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelse om, at de øvrige Foranstaltninger ere Hyggelighedsforanstaltninger. Nei, det ere de ingenlunde. De enkelte Skibe, der skulle optræde i Beltet og have Tilhold i Agersøfund, ville komme